

Reaktoren

Internt nyhetsbrev - november 2007

Dæhlenga blir aldri som før igjen

En gang strømmet toner fra celloer gjennom rommene og notepapir holdt g-nøkler på plass, nå okkuperer Reaktorskolen den tidligere Musikkhøyskolen i Dæhlenenggata 26. Det skal egentlig være ferdig 15. desember, men ting tar tid i byggeverdenen. Det er tross alt fem etasjer som skal ferdigstilles. Mens vi venter på at bygningsarbeiderne skal spikre seg ferdig, tar vi turen til nærområdet.

Gründer som gløder

Ellen Mossin Olesen var den som startet Reaktorskolen i Oslo. Hun er en dame med klare meninger om skolen, deres verdier og om fremtiden. En ting er klart. Det er ikke hvem som helst som får jobb ved Reaktorskolen.

Mulighetenes arbeidsplass

Vi tar en rundtur.

I umiddelbar nærhet finner vi den obligatoriske knøttlille kiosken. Denne kan by på delikatesser fra fryseren: Hold-it, samosa, pizza og til og med cheese burger kan varmes i microen for de som er lei av kantinemat. Ikke akkurat Bølgen & Moi, men vi klarer oss.

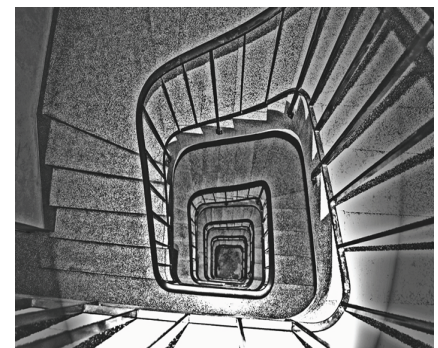
Det er også godt å vite at det befinner seg en eksotisk butikk rett over gata. Hvis man trenger en pause fra arbeidet og dolekyre tilbyr Hotshop.no dette og mye mer. Den er visst veldig kvinnevennlig. Jeg bare sier det. Og butikken er åpen på søndager.

Herrene kan pynte toppetasjen hos Hegges herrefrisør før de tusler innom Shamrock i Schleppegrells gate. Shamrock er en genuin irsk sportspub (ja, særlig) som etter eget sigende "viser det viktigste innen sportens verden på storskjerm".

Lærerne får en egen fløy, kantina blir stor og lys og elevene kan fritt la tankene vandre gjennom de mange vinduene. Frustrasjoner kan blåses ut i treningsrommet i kjelleren, og hodet kjøles ned oppe på den luftige takterrassen som vi alle drømmer om. Men det hadde vært noe? Utsikten er i hvert fall ganske så bra. Forøvrig er luft et sentralt tema på vår nye arbeidsplass. Rommene blir lyse og høye under taket og utstyrsparken oppgradert.

For dem som ønsker å ta bygget nærmere i øyesyn, går T – banen til Carl Berner og du kan rusle ca ti minutter, buss 21 går til Fagerheimgata, ellers har vi jo buss 30 i Dælenenga som også stopper på Huk dersom det frister med en dukkert etter jobb. Mulighetene er nærmest endeløse.

På sikt vil vi snakke med alle nye og gamle medarbeidere, bringe solskinnshistorier fra mulighetenes marked og innspill fra våre instruktører. For å kunne lage et godt nyhetsbrev trenger vi alle innspill og ideer vi kan få. Dere er herved invitert! Hilsen Frøydis ;-)

2 på Reaktorskolen

Eva Andersen er markedssjef og er blant annet ansvarlig for konseptutvikling. Hun har jobbet for Reaktorskolen siden september 2003. Før hun begynte på RS hadde hun egen coaching praksis i to år. Der jobbet hun med ledere og arbeidssøkere. Da ble interessen for å jobbe aktivt med å ta i bruk menneskelig potensial for alvor vakt. Hun er en gründer-type og liker derfor veldig godt jobben hun har på Reaktorskolen hvor mye av tiden går med å lage nye kurskonsepter.

- Jeg var en drivkraft for å utvikle jobbklubb konseptet og det har blitt mange konsepter siden. Eva fremhever at en kjerne i skolen er praktisk orientert tankegang med fokus på å finne konkrete løsninger og skape endring for mennesker som trenger bistand til å finne arbeid. Dette er noe hun stortrives med.
- Ting skal være lett å forstå og omsette. "Show don't tell" er min filosofi. Vi skal ikke snakke om å inkludere mangfold i arbeidslivet. Vi skal selv gjøre det og få andre til å gjøre det samme, sier den praktiske markedssjefen. Hun vil ikke kalle seg selv ren idealist, men hun har likevel store drømmer for Reaktorskolen:
- Vi skal fortsette å strekke oss mot å bli best på å bistå mennesker til å finne en bærekraftig vei ut i arbeidslivet. Med vår praktiske og tilgjengelige arbeidsform tror jeg vi har mye å bidra med både i forhold til enkeltmennesker og bedrifter.

Nina Meza har jobbet på Reaktorskolen i omtrent en måned, i motsetning til Evas fire år. Tidligere jobbet hun i Columbia for Flyktningehjelpen, hvor hun fulgte opp et utdanningsprosjekt. Det hun synes er mest utfordrende er den direkte kontakten med mennesker hun får som veileder på Innvandrerkvinnens kompetanse.

- Vi hjelper dem til å ta ansvar for seg selv og sørger for at de blir bevisste på egne egenskaper, hva kan de, hvilke muligheter har de for å få jobb. De må ta ansvar for sin egen utvikling, være aktive og være åpne for å lære. Vi må på vår side stole på dem og ikke undervurdere dem som sitter med kompetansen. Nina synes Reaktorskolen tar integrering et skritt videre, særlig med fokuset på kvinner. Hun er opprinnelig fra Mexico, hvor mange er analfabeter, men ser også at ikke alle i Norge har like muligheter.
- Det må finnes arbeidsgivere som gir muligheter. Samtidig som det er viktig at vi på Reaktorskolen inkluderer mennene, slik at innvandrerkvinnene har deres støtte for å begynne i jobb.
- Da er familiefestene, hvor vi spiser masse god mat og koser oss, et bra tiltak!

Idealistisk gründer

Ellen Mossin Olesen brenner for å bevege mennesker.

- Jeg har jobbet ved siden av skolen siden jeg var 15 år. Det er ikke lite den energiske dama har prøvd på arbeidsmarkedet. Hun har jobbet på skistue, i butikk, på kontor, vært budjente og støt-tekontakt, selger og turntrener. Innimellom har hun rukket å få barn og skaffe seg en utdanning også. Hun er lærer i handel- og kontorlag, med påbygging innen spesialpedagogikk og kompetanseutvikling. Som lærer har hun jobbet med butikk- og kontorlag på Sandaker videregående skole

Men da Hernes reformermerte handles- og kontorlag ville hun ikke være i skolen mer.

- For meg var Handel-og kontor et yrkes- og ikke et allmennfag. Jeg begynte å jobbe med bemanning i et vikarbyrå.

Etter det ble jeg HR-sjef i et internett-selskap.

Erfaringen med et selskap i rask vekst sammen med erfaringen som lærer og rekrutterer ble verdifull å ha med seg til Reaktorskolen.

- Hva var det som gjorde at du startet Reaktorskolen?

- Jeg hadde drevet for meg selv et par år, blant annet som kursinstruktør. Fordi jeg hadde to små barn syntes jeg det var godt å få bestemme over min egen tid, sier hun enkelt. Ellen jobbet på den tiden for flere leverandører til aetat, nå NAV.

- Jeg opplevde at de som kjørte tiltak for Aetat, var litt gammeldagse og konservative i måten å tenke mennesker i utvikling og læring på.

Som innleid instruktør var det vanskelig å påvirke innhold og få til varige endringer.

En av kundene til Ellen var Merkantilt Institutt. Der traff hun Ingolv, og sommeren 2002 diskuterte hun og Ingolv muligheten til å starte eget kurscenter. Han syntes det var en god idé og hadde kontakter med en skole i Bergen som skulle starte opp i Oslo. Snart var de i gang.

- Jeg hadde en klar målsetting om at tydelige verdier og menneskesyn skulle gjennomsyre virksomheten. Uten denne plattformen hadde ikke Reaktorskolen vært det den er i dag. Den er noe så grunnleggende som eierskap til egen utvikling, jobbmuligheter og å mestre arbeidslivet.

Det er nesten noe kollektivistisk over det hele, tenker jeg før Ellen bekrefter tanken min:

- Det er en grunnleggende ideologi, en måte å drive på alle som jobber her må ha en tro på. Vi spør folk under intervju om de har tro på at alle mennesker har muligheter samt om de er villige til å bruke nettverket sitt for å skaffe jobber, svarer de nei på det, får de ikke jobb her. På ett område er hun beinhard, og det er ansettelsespolitikken. Her kommer ingen inn dersom de setter merkelapper på mennesker eller bekjenner en holdning som ikke gir mennesker muligheter.

- Det er viktig å huske at du ikke er syk, en sykdom er noe du har. Det er alltid muligheter, men det gjelder å se og å tro på dem. De fleste av oss, skal før eller senere i livet, møte på utfordringer som setter oss selv, eller en av våre nærmeste, ut av arbeidslivet for en periode. Ledighet handler om mennesker, ikke om vi og de, men oss. Reaktorskolen er både kursdeltagernes og de ansattes arbeidsplass.

Ellen synes arbeidsgivernes holdninger til å rekruttere mangfold, og til å se at ledighet handler om mennesker og muligheter, har snudd mye de siste årene:

- Det handler om ordene vi bruker, det er f. eks stor forskjell på å være 40 prosent frisk kontra 60 prosent syk, ikke sant?

Ellers har hun merket seg at kvinner og yngre ledere er flinkere til å tenke mangfold. Spørsmålet er om de er litt mindre "satt" og har et mer åpent menneskesyn?

- De er flinkere til å gå utenfor rammene og ser verdien av mangfold, rett og slett fordi det skaper en bedre arbeidsplass. Det er lettere å diskutere og få til konkrete løsninger med kvinner og med dem under 40, men selvsagt, det er mange unntak, understreker Ellen. Som rektor og frontfigur for Reaktorskolen, virker det viktig for henne å sende ut et klart budskap når hun snakker.

Noe som gjør intvjuingen til en takknemlig jobb. Hun avslutter alle setninger slik at du nesten kan høre punktumet falle, og fyllordene er så og si ikke til stede. Uten at det blir mekanisk, for dette er et menneske med hjerte for det hun jobber med, noe potensielle arbeidsgivere har arrestert henne for gang på gang.

De sier ofte "du er så idealistisk, du!" Jeg vet det ikke er sant. Det å få frem et potensial og ha tro på menneskers muligheter gir både bedriften og den enkelte mye. Det har hun erfart og vet stemmer.

- Det er ingen tvil om at jeg har en herlig jobb. Tenk så heldig jeg er som hver dag få høre god jobbhistorier. Historier om mennesker og muligheter. Det gir en like god følelse hver gang!

- Hva er hemmeligheten bak Reaktorskolens suksess?

- I tillegg til en grunnleggende verdiplattform, har det største suksesskriteriet vært å rekruttere de rette menneskene. Reaktorskolen hadde ikke vært det den er i dag dersom vi ikke hadde hatt så mange

som hver dag jobber mot samme mål og med samme verdiståsted. Ellen forteller at Reaktorskolen til tider har holdt seg flytende ved hjelp av real dugnadsånd.

Jeg har ikke tall på hvor mange ganger RS - gjengen har skrudd møbler, satt opp klasserom, sydd gardiner og vært på IKEA. Men det har ikke alltid gått på skinner:

- Det var en periode vi mistet fokus på skolens grunnleggende verdiståsted samtidig som vi hadde en noe "byråkratisk organisering". Da mistet vi kontakten med det viktigste, det som skjer i klasserommet! Det gikk dårlig. Vi lever tross alt av å bevege mennesker. Da må vi befinne oss der menneskene er. Som Søren Kirkegaard så klokt skriver i diktet Hjelpkunst: "Hvis det i sannhet skal lykkes å føre et menneske hen til et bestemt sted, må man først og fremst passe på å finne ham der hvor han er og begynne der." I fremtiden fortsetter Reaktorskolen med denne letingen etter menneskelig potensial. Det blir en spennende skattejakt.

Nye medarbeidere

Jobbklubb Oslo: Kersti Larsen, Vibeke Risvig, Siv Undset, Arild Bøe, Frode Andersen

Datakort Oslo: Bente Hoel Asmus, Marit-Helene Nangpa, Bjørn von Krogh, Lars Rennesund, Ibrahim Muhammad

Fagteam Oslo: Data: Rune Asperheim, Jens Hammersgård, Petri Raappaana, Kontorfag: Trine Stranger, Turi Øwre Digernes, Kristin Hippe, Arkiv: Siw Haugnes

IKK: Marlene F. Cappelen Wangen, Nina Meza

YO: Rune Ahlman, Nina Storejorde (jobbjeger)

Lillestrøm: Anne Kristine Lind, Aina Hansen (kurssekretær)

Sandvika: Gunn Petersen (DK Fremmedspråklige), Randi Tønnesen Bjørnebye (jobbklubb)

Administrasjonen: Frøydis

Rørvik (informasjonskonsulent), Kosar Perveen Yaqub, Farzaneh Aghalo,

